

وزیر خارجه آمریکا سیاست‌های کشورش علیه ایران پس از خروج از برجام را تشریح کرد

گنده‌گویی‌های پمپئو

همین صفحه

تیتروهای امروز

گزارشی درباره نقش آفرینی ستاره‌های سال‌های دور سینما و تلویزیون در سریال رمضان «سز دلبران»

بازگشت فراموش شده‌ها

صفحه ۱۲

بهانه جویی مخالفان دولت ونزوتلا پس از شکست سنگین‌شان در انتخابات ریاست جمهوری

مادورو در میرافلورس ماندگار شد

صفحه ۱۵

بازی روانی کی‌روش و لیست معرفی شده

برای جلب توجه

خط خورده‌های معروف تاریخ فوتبال ایران چه کسانی بودند؟

صفحه ۱۴

راه پرپیچ و خم ائتلاف‌های انتخاباتی برای تشکیل بزرگ‌ترین فراکسیون در پارلمان عراق

العالمی: از طایفه‌گری عبور می‌کنیم

صفحه ۱۵

خبر

وزیر خارجه آمریکا سیاست‌های کشورش علیه ایران پس از خروج از برجام را تشریح کرد

گنده‌گویی‌های پمپئو

مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا سیاست‌های این کشور علیه ایران پس از خروج دولت آمریکا از برجام را اعلام کرد. به گزارش «وطن امروز»، پمپئو دیروز طی سخنانی گفت کشورش قصد دارد بی‌سابقه‌ترین رژیم تحریم‌ها علیه ایران را اعمال کند. او همچنین در اظهاراتی بلندپروازانه گفت کشورش به دنبال خارج کردن ایران از منطقه است. وزیر خارجه آمریکا که کشورش با ایران تجارت کنند مجازات خواهد کرد حتی اگر این تجارت آنها بر اساس مفاد برجام بوده باشد. مایک پمپئو دیروز ساعت ۱۰ صبح به وقت محلی در سخنانی در محل اندیشکده «هریتیج» با استناد به ادعاهای اخیر نتانیاهو علیه ایران ادعا کرد: «همانطور که سازمان اطلاعاتی اسرائیل نشان داد، ایران چندین سال دروغ گفته است. ظریف در برنامه «مورنینگ شو» گفت که ایران به دنبال سلاح هسته‌ای نیست. این خنده‌دار است. برجام نواقص دیگری نیز داشت. مکانیزم این توافق برای بازرسی‌ها کافی نیست و همچنین به برنامه موشکی ایران نمی‌پردازد. ایران برای سال‌ها تلاش خود برای دستیابی به سلاح هسته‌ای را مخفی کرده بود. حکومت ایران هنوز هم دروغ می‌گوید.»

به گزارش تسنیم، وزیر خارجه آمریکا در طول سخنرانی خود در مجموع ۱۲ شرط را مطرح کرد و گفت در صورت تحقق این شرط‌ها، ایالات متحده حاضر به گفت‌وگو با ایران خواهد شد. شرط‌های پمپئو عبارت است از:
- ایران باید راکتورهای آب سنگین را تعطیل کند، غنی‌سازی خود را متوقف کرده هرگز بازفرآوری پلوتونیوم را سر نز نکند.
- ایران باید به بازرسان آژانس بین‌المللی انرژی اتمی اجازه دسترسی آزادانه به تمام سایت‌ها [نقاط ایران] را بدهد.
- ایران باید به آژانس فهرست تمام ابعاد نظامی برنامه هسته‌ای خود را اعلام کند.
- ایران باید توسعه و پرتاب موشک‌های بالستیک و دارای قابلیت حمل کلاهک هسته‌ای را متوقف کند.

ادامه در صفحه ۵

گفت‌وگوی «وطن امروز» با دکتر حجت‌الله عبدالملکی، اقتصاددان درباره دلایل ناتوانی اروپا برای ارائه تضمین‌های اقتصادی به ایران در مقابل تحریم‌های آمریکا

برجام یکطرفه بی‌عقلی است

مذاکرات وزیر امور خارجه با وزرای خارجه ۳ کشور اروپایی (انگلیس، فرانسه و آلمان) برای اخذ تضمین‌های لازم با هدف تداوم برجام بدون آمریکا، بدون اخذ هیچ تضمینی پایان یافت و ۲ طرف با ارائه بیانه‌های، تنها خطوط پیشنهادی‌ای را برای تداوم مذاکرات تعیین کردند اما هنوز مشخص نیست این خطوط پیشنهادی که باید کارشناسان بر سر آن رایزنی و گفت‌وگو کنند، تا چه میزان محقق خواهد شد. اظهارات چند روز گذشته مقام‌های اروپایی و کوچ شرکت‌های بزرگ اروپایی از ایران،

نگرانی‌ها درباره اثرگذاری این مذاکرات را افزایش داده است. محمدجواد ظریف از اینکه قول و عمل اروپا در پایبندی به برجام همخوانی ندارد گلایه کرده و عباس عراقچی هم نسبت به مقابله اروپا با آمریکا برای اجرای تعهدات برجامی‌اش، ابراز تردید کرده است. به هر حال، تیم مذاکره‌کننده ایرانی برای ادامه برجام موظف به اخذ تضمین شده است.

این تضمین‌ها باید طرف چند هفته آینده از طرف اروپایی اخذ شود.

صفحه ۲ را بخوانید

خطرات تعمیم قواعد ریاضی به عالم سیاست!

از ۱+۵ تا ۱+۴

۲- هر چند این واقعیات تلخ است اما شرکت‌های اروپایی «مخاط» در اقتصاد آمریکا هستند. به عبارت شفاف‌تر، وضع تحریم و جریمه خزانهداری آمریکا علیه شرکت‌های اروپایی، خط قرمز پررنگی است که بسیاری از آنها را به خروج از هرگونه رابطه اقتصادی و تجاری با ایران مجاب می‌کند. از سوی دیگر، با توجه به جایگاه پررنگی که «بخش خصوصی» در اقتصاد اروپا دارد، نمی‌توان روی بازی دولت‌ها در وادارسازی و حتی اقناع شرکت‌های خصوصی در عرصه تجارت بین‌الملل (در قبال ایران) حساب ویژه‌ای باز کرد. امروز زمه‌هایی از سوی رسانه‌ها و تحلیل‌گران اروپایی مبنی بر لزوم تفکیک بازی اقتصادی اتحادیه اروپایی از آمریکا

و حرکت به سوی استقلال تجاری و تلاش برای مهار آمریکا به گوش می‌رسد. به عبارت بهتر، اروپا «نیاز» به تغییر» را حس کرده اما موضوع پرهوشه طولانی مدت و زمانبر است که با مقاومت‌هایی در غرب مواجه خواهد شد. از این رو «حساس نیاز اروپا نسبت به گذار از آمریکا رانی‌توان به مثابه فاکتور و مؤلفه‌ای دانست که می‌تواند در «مان حال»، برجام را حفظ کند.

۴- طی روزهای اخیر، مقامات اروپایی بار دیگر توافق هسته‌ای با ایران را ناقص خواندند! مکرون دوباره بر لزوم تکمیل توافق هسته‌ای با موضوعات موشکی و منطقه‌ای تأکید کرد، مرکز نیز تصریح کرد برجام از دید زمن‌ها توافق کاملی محسوب نمی‌شود. فراتر از آن، مقامات اروپایی در جریان برگزاری ۲ نشست مهم و تعیین‌کننده در بروکسل و صوفیه (بلغارستان) نیز صرفاً «تعهدات» خود را در قبال برجام مرور کرده و به راهکاری عملی (به مثابه یک تضمین واقعی) برای تحقق «برجام منهای آمریکا» نرسیده‌اند.

روپا هنوز برای اجرای برجام تضمین ن داده و حتی برخی مقامات اروپایی تأکید کرده‌اند نمی‌توانند اقدامی در این باره انجام دهند. آنها معتقدند قدرت مانور دولت‌های اروپایی برای تغییر رفتار شرکت‌های خصوصی، محدود است.

۵- بازی مودینه اروپا با توجه به تلاش دوباره آنها برای «تغییر برجام» به نقطه اوج خود رسیده است. به عبارت بهتر، اتحادیه اروپایی از یکسو تأکید دارد ارائه تضمین‌های لازم برای استمرار روابط تجاری شرکت‌های اروپایی با ایران، امکان‌پذیر نیست و از سوی دیگر، همچنان موضوع «تغییر توافق هسته‌ای» و «تفقد توافق ثانویه»‌ای را که بتواند دغدغه‌های موشکی و منطقه‌ای آنها را نیز در بر گیرد، پیگیری می‌کنند در چنین شرایطی، حتی ذره‌ای امید داشتن به اروپا برای «حفظ برجام»، خطایی عجیب و راهبردی محسوب می‌شود. نباید فراموش کرد مقامات اروپایی همزمان با مقامات کشورمان، با «هایک پمپئو» وزیر جدید خارجه ایالات متحده نیز در حال مذاکره و گفت‌وگو هستند. «تلاش دوباره برای تغییر برجام» محصول مذاکرات اخیر ترویکای اروپایی با واشنگتن بوده است. حال که اروپا اصرار دارد خطای یک سال گذشته خود را دوباره تکرار کند، اصرار دستگاه دیپلماسی ما برای «حیای برجام» با تنفس مصنوعی مقامات اروپایی چه معنایی دارد؟!

سوت و کور

سمیرا کریمشاهی

۱- روز خاص اما با یک شباهت و یک تفاوت مهم! روز ۲۴ خرداد ماه سال ۹۳ و روز ۲۹ اردیبهشت سال ۹۷ هر دو از این حیث به هم شباهت دارند که سالروز پیروزی دولت روحانی در انتخابات هستند اما ۲ سالورزی که تفاوت فاحشی با هم دارند. کافی است صفحه اول و تیترو یک روزنامه‌های حامی دولت را در این دو روز با هم مقایسه کنیم. روز ۲۴ خرداد کانه پوستر انتخاباتی، عکسی پر از امید از روحانی کار شده است و یادآور چنین روز مهمی در سال گذشته می‌شوند و همه گزارش از جشنی نوشته‌اند که برای روحانی حکم مستینگ انتخاباتی داشت. اما ۲۹ اردیبهشت امسال این روزنامه‌ها ترجیح دادند در صفحه اول‌شان مسائل سیاست خارجی نمود بیشتری داشته باشد و انگار نه انگار سال قبلی، فردای پس از انتخابات در زدن تیترو بهتر برای پیروزی روحانی از هم سبقت می‌گرفتند.

خود دولت هم با توجه به شرایط جامعه و نارضایتی‌هایی که به آن آگاه است، ترجیح داد تقریباً بدون سر و صدا سالگرد پیروزی‌اش عبور کند، چرا که گذشت این یک سال به آنان ثابت کرد از نظر پایگاه اجتماعی در وضعیت نیستند که چون آن یک سال بعد از ۲۴ خرداد ۹۲ مردم به جشن و پایکوبی برای ابقای دولت امیدبپردازند.

سال گذشته همخوانی سرود معروف «دوباره ایران» که در ایام انتخابات، ستادهای حامی روحانی و میتینگ‌های انتخاباتی‌اش را پرشور می‌کرد، در سالروز ابقای روحانی در پست ریاست‌جمهوری، صرفاً در فضای خشک و رسمی مراسم افطاری رئیس‌جمهور، توسط خواننده آن اجرا شد و می‌توان گفت همین بود گرمی‌داشت دولت برای سالروز پیروزی‌اش بود اما کافی است به ایام خردادماه سال ۹۳ نگاهی بیندازیم؛ روحانی در هر سخنرانی سالگرد پیروزی‌اش را یادآور می‌شد، همچون ایام انتخابات با القای امید به مخاطب از وعده‌هایی سخن می‌گفت که شاید با گذشت یک سال از دوران ریاست‌جمهوری‌اش مردم این حق را به او می‌دادند که رئیس‌جمهور برای تحقق آنها نیازمند فرصت است اما اکنون بهترین عمل برای رئیس‌جمهور سکوت است؛ نه می‌تواند یادآور وعده‌ها باشد که با واکنش منفی مردم مواجه می‌شود...

ادامه در صفحه ۵

جدال با دشمن فرضی!

میکائیل دبانی

۲- چند روز قبل بود که گفت‌وگویی از سعید حجاریان با عنوان «برای روحانی چه خوابی دیده‌اند؟» در یکی از روزنامه‌های زنجیره‌ای منتشر شد. در آن گفت‌وگو حجاریان ناظر به تحلیلی تخیلی از جریان منتقد روحانی که هیچ‌ما به ازای بیرونی نداشته و شاهد مثالی هم برایش نیابده بود، ۴ سناریوی «استعفا»، «کناره‌گیری»، «عدم کفایت سیاسی» و «پرونده‌سازی» را برای آینده پیش روی روحانی برشمرده بود. حالا روز گذشته یکی دیگر از روزنامه‌های زنجیره‌ای جریان اصلاحات در گفت‌وگو با یکی از تندروهای این جریان تیترو با عنوان «دولت پنهان، دولت روحانی را نشانه رفته است» منتشر کرده که نشان از یک جریان‌سازی رسانه‌ای از سوی این جریان دارد.

انتشار سریالی اینگونه گفت‌وگوها می‌تواند خود سناریویی باشد که در اتاق فکر رسانه‌های این جریان ساخته و پرداخته شده است.

۱- در سالگرد انتخاب دولت دوازدهم، روحانی با یک مشکل اساسی روبرو است؛ ایده اصلی و البته تنها ایده دولت برای اداره کشور یعنی برجام به پایان راه رسیده است و نسخه تجویزی جریان نوحافظه‌کار برای پیشبرد جامعه غلط از آب درآمده است، این را باید در کنار این مسأله دید که در ۵ سال گذشته نیز عایدی جامعه از برجام «تقریباً هیچ» بوده است و حالا در سالگرد انتخاب دولت هیچ برنامه‌ای برای اداره کشور وجود ندارد؛ چه آنکه در ۲ هفته اخیر و پس از خروج آمریکا از برجام و با وجود آنکه عمده تعهدات جریان مقابل در برجام مربوط به آمریکا بوده است و پس از خروج آن دیگر برجامی وجود ندارد، تمام تلاش دولت برای حفظ برجام با اروپا است و تاکنون برنامه مشخصی از سوی دولت برای اداره کشور بدون برجام ارائه نشده است.

۲- دولت روحانی که از همان ابتدا به «تنبلی و کم‌کاری» اما «پر خوری و حقوق نجومی» شهره بود، توانسته مطالبات مردمی و وعده‌های حقایقی خود را در حوزه اقتصاد و معیشت محقق کند و حالا با حجم فزاینده‌ای از نارضایتی‌های عمومی مواجه است؛ چه آنکه حجاریان در همین گفت‌وگو معترف است اگر روحانی برود، مردم به نبود روحانی راضی هستند.

ادامه در صفحه ۵

نه خانی آمده ...

رضا حیدری

۳- هیچ کس باور نمی‌کرد در میان کاندیداهای ریاست‌جمهوری این شکننده، رئیس‌جمهور شود، شاید این روحانی سیاستمدار خودش هم انتظار این پیروزی را نداشت اما شرایط جامعه به گونه‌ای پیش رفته بود که گویی علت تمام مشکلات کشور وابسته به مسائل خارجی و ایران نیازمند کسی است که زبان مسائل و روابط بین‌الملل را بهتر بداند! شاید به همین دلیل بود که مردم به کسی اعتماد کردند که وانمود کرد توان مذاکره و دیپلماسی را دارد؛ هرچند تنها تجربه جدی او به دورانی بازمی‌گشت که او در رأس بالاترین نهاد امنیتی کشور - شورای عالی امنیت ملی - مسؤول هدایت و مذاکره با کشورهای اروپایی به منظور پیدا کردن راه‌حلی سیاسی جهت پایان دادن به مسأله هسته‌ای بود.

البته این تجربه جدی نیز در سال ۸۲ با شکست کامل همراه شد، چنانکه او در دوره اصلاحات طی نامه‌ای به البرادعی، مدیرکل وقت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، چنین نوشت: «ایران در مقابل تمام اقدامات اعتمادساز، اگر نگوییم هیچ، ما به ازای بسیار اندکی دریافت کرد... مطالبات ما حتی بررسی هم نشد... به‌رغم پذیرش پروتکل الحاقی و حضور مستمر بازرسان در تاسیسات ایران، اروپا به تعهداتش عمل نکرد.»

اما به هر صورت، حسن روحانی که رسانه‌های اصلاح‌طلب با شوق فراوان لقب «شیخ دیپلمات» را برای او برگزیده بودند، سکان هدایت کشور را در دست گرفت و به‌خاطر این پیروزی خراج از انتظار در سالگرد مراسمی دولتی تحت عنوان «همایش جشن سالروز پیروزی حماسه سیاسی» برگزار می‌شد. نخستین سری این همایش‌ها هم با عنوان «جشن انتظار و امید» به مناسبت سالگرد انتخابات ۲۴ خرداد ۹۲ برگزار شد و البته حاشیه‌های مختلفی هم داشت اما به هر صورت دولت اصرار داشت همایش‌های پیروزی‌اش برگزار شود!

عملکرد او در ۴ سال اولش چندان قابل قبول نبود و جز انعقاد توافق هسته‌ای، می‌توان گفت بدون دستاورد جدی وارد عرصه انتخابات ریاست‌جمهوری شد. شاید همین عملکرد ضعیف او را مجبور کرد برای دفاع از خود و دولتش...

ادامه در صفحه ۵